

A nyíltabb várospolitika szellemében

Kerületünk fejlesztése közös ügy

Hely: az I. kerületi népfrent-bizottság. A klubteremben gyülekeznek a népfrentelnökség, a munkabizottságok tagjai. Kékedi György, az I. kerületi tanács elnöke — a végrehajtó bizottság vezetőivel — hivatali munkája után ide sietett, hogy a népfrentbizottság kibővített ülése előtt számot adjon arról, hol tartanak most a kerület negyedik öt éves fejlesztési tervének végrehajtásában. Milyen eredményeket értek el, milyen gondjaik, problémáik vannak; reálisan mire lehet számítani ennek a tervidőszaknak a végéig.

Választás! A kerületi tanács végrehajtó bizottsága és a népfrent I. kerületi elnöksége új együttműködési megállapodásában is szerepel az, hogy a nyíltabb várospolitika megvalósítása érdekében elengedhetetlen a kölcsönös tájékoztatás. A tanácselnök mostani beszámolóját azonban különösen aktuálisá teszi két körülmény. Az egyik éppen ez: tanácstagi választásra készülünk szerte az országban, a fővárosban, a tanácsoknak ilyenkor számot kell adniuk munkájukról. A másik: a fővárosi tanács most foglalkozott a módosított negyedik öt éves fejlesztési tervvel.

Ne kicsinyeljük le eredményeinket

Mielőtt Kékedi György bemegy a kibővített népfrentbizottsági ülés „nagy plánuma” elé, egy utolsó cigareta közben csendesen, elgondolkozva megjegyzi:

— Tudja, én voltaképpen őszintén örülök annak, hogy ha a népfrentnek számot adhatok munkánkról, hogy a népfrentre támaszkodhatom. Úgy érzem, így megosztom gondjainkat is. Mert eredményeink mellett természetesen gondjaink is vannak. Nem tudunk mindent megoldani, amit szeretnénk. Mindenesetre a kerület mostani fejlesztési terve első két évének eredményei alapján pozitív programmal állhatunk választóink elé. Túlzottan büszkélkedni sem akarunk, de szegyenkezni sem kell... *Én valóban hiszek abban, hogy kerületünk fejlesztése közös ügy.* A tanács, a társadalmi szervek és a lakosság közös ügye minden, ami ebben a városnegyedben történik, ami ezt a városnegyedet érinti. Eppen ezért nem kell szegyenelni, lekicsinyelni eredményeinket és közös erőfeszítéseinket. Bár ezt egyesek talán „sikknek” tartják napjainkban, ugyanúgy, mint a sokszor felesleges gáncsoskodást is...

A tanácselnök nagyon is gyakorlati, reális emberként, baráti őszinteséggel beszélt ezután másfél órán keresztül az ülésen. Csak néhány problémát emelünk ki beszámolójából.

Az OTP kivonult

A lakásépítés a főváros negyedik öt éves tervével összhangban az I. kerületben is kiemelt feladat. Az eredeti terv 1999 lakás felépítését és 494 bontását irányozta elő. Eddig 482 új lakás épült és 438 építése van folyamatban. Időarányosan is jelentős a lemaradás, a tervezett lakások nagy része előreláthatólag azonban a következő három évben sem épül fel. Miért? A kerületi, drága telekárak miatt első sorban OTP- és magánszervezésű társasházak formájában épült volna az új lakások zöme. Az OTP azonban — amely a fognijtelkek beépítésénél a legnagyobb partner volt —

tavaly év végén 21 foghíj beépítéséről lemondott. Indok: rendkívül költséges a beépítésük, olyannyira, hogy az itt építendő lakások értékesítését már kétségesnek tartják. Az OTP kivonulása a kerületből kétszerezes gondot okoz: nemcsak a tervezett lakásépítési program végrehajtását kérdőjelezi meg, elmaradnak azok a kereskedelmi, vendéglátóipari, egészségügyi létesítmények is, amelyeket ezekbe az épületekbe terveztek.

Az IKV-nak a lakóházak felújítására, javítására eredetileg is 355 millió forint volt betervezve. Ebből 130,3 millió forintot már felhasználtak két év alatt és a többi is az utolsó fillérig felhasználásra kerül a következő három évben. Sajnos, így is sok ház marad ebben a városnegyedben, amelyet még nem tudnak rendbehozni.

A budaiak jobb közlekedéséért

A várkerület a főváros, az ország kincse. Szépülésének nemcsak a városnegyedben lakók örülnek, a külföldi és belföldi turisták is. A várnegyed utcáinak, tereinek archaikus hangulatát megőrző „megfiatalítási” műveletei befejeződtek. A nagy fővárosi beruházásokkal modern forgalmi csomópontok alakultak ki — s bár még az utómunkálatok több helyen folynak — megváltoztatták, korszerűbbé tették a kerület arculatát. A metró üzembe helyezésével kapcsolatos felszíni közlekedés megváltoztatása azonban nagyon érzékenyen érintette a kerület lakóit, és bár nem lehet ellentétes szellemű a főváros és a kerület közlekedéspolitikája, a kerületi tanácsnak *első sorban mégis saját lakosai érdekeit kell képviselnie.* Minthogy több busz, vilamos megszűnt, a korábban egy vonallal elérhető helyek csak többszöri átszállással közelíthetők meg. Külön gond, hogy egy időre kiiktatódott a forgalomból a Lánchíd és az Alagút is. *A tanács jól ismeri a közlekedéssel kapcsolatos összes problémákat, és a megoldást illetően különböző javaslatok is vannak.*

Óvodafejlesztésben az első helyen

Az I. kerületben van Budapesten a *legtöbb gondozott park*, zöld terület, ahol játszhatnak a csöppségek is. A *bölcsődei férőhelyek száma* viszont fővárosi viszonylatban is *rendkívül rossz arányú.* Ebből adódóan kerületi erőből nagyobb parkosítást eredetileg sem terveztek, csupán a játszótérek felszerelésének felújítását, kiegészítését, a bölcsődei férőhelyek számát viszont százal kívánták növelni. *Két új bölcsőde* építésével. Mind a két bölcsőde ügye „sinen” van: a vízivárosi fővárosi beruházással készül és 60 férőhelyes lesz, a naphegyi 40 férőhelyes bölcsődét a kerületi tanács fejlesztési alapjából a vállalatok, intézmények hozzájárulásával hozzák tető alá. *Az óvodai fejlesztésnél kétszázal kívánták növelni a férőhelyek számát* s ez a kerületi vállalatok segítségével már sikerült is.

Nem ennyire derűs a kép az iskoláknál: több helyen elmarad a tervezett felújítás, például a Toldi, a Petőfi Gimnáziumra egyelőre nem kerülhet sor, és az Attila utcai iskolában sem tudják a jelenlegi vaskályhás fűtést korszerűsíteni, mert ez 15 millióba kerülne. A tanács évi 2,6 millió forintos felújítási alapjára nem lehet légváratok és légfűtést építeni. A fővárosi átlaghoz képest azonban a városnegyed iskolái még viszonylag nagyon jó helyzetben vannak. Jelentős segítség volt, hogy a centenáriumi év jegyében az „egy iskola, egy üzem” mozgalom keretében *minden iskolát kimeszeltek*, sok helyen a mázolás munkát is elvégezték társadalmi erőből. Összesen 1,7 millió értékű munkát, illetve pénzt juttattak így az intézmények a kerületi iskolák csinosítására.

A bölcsődék, óvodák helyzetéről térjünk át a *lakosság kereskedelmi ellátására.* Itt két kritikus pont van: a Víziváros, valamint a Gellérthegy, Naphegy területe. A vízivárosiak nehéz helyzete a Bathány téri csarnok bezárásával és átépítésével csak átmeneti. *A csarnok még ebben a tervidőszakban megnyílik.* ABC-áruházzal, iparcikk szaküzletekkel kibővítve. A gellérthegyiek, naphegyiek ellátásának javítására egyelőre nem ígér sok biztatást az a körülmény, hogy ha itt elmaradnak a tervezett OTP-társasházak, az új üzletek építése is kétséges.

Örömet és gondot, sikereket és egyelőre eredménytelennek bizonyuló erőfeszítéseket tükrözött felváltva a tanácselnök számadása a kerület fejlesztéséről. *De nem titkolt, nem szépitett semmit.* Arra kérte a népfrentosokat, segítsék a tárgyilagos közvélemény kialakítását az egész városnegyedben. *Ilyen nyíltan, reálisan mondják el a lakosoknak, hogyan állnak a dolgok.* Szegyenkezni valónk nincs, a problémákat nem kell lekicsinyelni, de az eredményeket sem. És akárhogy nézzük, mégis ezek vannak a túlsúlyban.

Csákváry Margit